

УДК 338.78:379.85

Сібільов В.В.
студент гр. МТЕ-122м
Національний університет «Запорізька політехніка»
м. Запоріжжя, Україна
наук. кер. – к.п.н., професор Зайцева В.М.

РОЗВИТОК ВНУТРІШНЬОГО ТУРИЗМУ НА ОСНОВІ ВИКОРИСТАННЯ ТУРИСТИЧНОГО ПОТЕНЦІАЛУ

Поточна криза на внутрішньому туристичному ринку виявила проблеми, що накопичувалися в галузі роками, показуючи нагальну необхідність у зміні підходів до організації бізнес-процесів у вітчизняному туризмі. У повоєнному періоді становлення й розвитку галузі привертає увагу необхідність створення конкурентоспроможного туристичного продукту, який має бути затребуваним і доступним [1]. У цьому сенсі необхідно забезпечити як комплексний розвиток, так і обов'язковий благоустрій туристично-рекреаційних територій. Особливу увагу необхідно приділити розвитку інфраструктури туризму та цифровізації індустрії туризму, спрямованої на підвищення ефективності роботи галузі, її прозорості, скорочення транзакційних витрат та інших позитивних ефектів, у тому числі, на першому плані мають бути комфорт та безпека туристів.

Важливим завданням розвитку внутрішньої індустрії туризму і потенціалу є вирішення складних питань повномасштабної оцінки використання не лише наявного потенціалу, а й пошук ресурсів та резервів, які повинні бути залучені до реалізації проектів розвитку туристичної галузі та туристично-рекреаційних регіонів. Оцінка туристичного потенціалу території є не лише одним із важливих завдань забезпечення розвитку туризму, а й важливою передумовою планування, оптимізації просторової та господарської організації туристичних комплексів.

Сьогодні, незважаючи на те, що туристичний потенціал є базою розвитку внутрішнього туризму, туристичної діяльності, туристичної галузі і туристично-рекреаційних регіонів, сам по собі він є досить інертною категорією, яка вимагає активізації в напрямку отримання необхідного соціально-економічного ефекту. Саме через це неефективно використовується наявний внутрішній туристичний потенціал як окремих регіонів, так і країни загалом, що призводить до втрати можливостей розвитку туристичної галузі. Разом з тим, економіко-географічне положення, наявність природних ресурсів, курортних зон, пам'яток історії та культури дозволяє стверджувати, що регіони України мають високий потенціал

розвитку внутрішнього туризму та високу інвестиційну привабливість [2].

В останні роки з'явилися методики, в яких застосовуються нові чинники, що розширюють уявлення про туристичні ресурси. Використання туристичного потенціалу потребує адекватної його оцінки. Для оцінки слід використовувати такі фактори: різноманітність ландшафтів; пейзажно-естетичну привабливість територій; інтенсивність руху міжміських та міських маршрутів, їх вид та стан; щільність та історичне значення архітектурних, археологічних та історичних пам'яток; наявність спортивних об'єктів на території різних локацій та місць перебування туристів, їх пропускна здатність; наявність та кількість санаторно-профілактичних установ, об'єктів розміщення; наявність та значимість закладів культури; наявність та різноманітність туристичних маршрутів різного типу.

Слід додати, що туристичний потенціал є, водночас, і ресурсом і резервом розвитку внутрішнього туризму. Крім того, туристичний потенціал різних регіонів має свою ціну, якою можна маніпулювати у напрямі підвищення цінності та значущості тих чи інших туристичних та рекреаційних ресурсів.

Література:

1. Цвілій С.М., Кукліна Т.С., Зайцева В.М. Маркетинг в туризмі : Навчальний посібник. Запоріжжя : НУ «Запорізька політехніка», 2022. 260 с.
2. Tsviliy S., Gurova D., Korniienko O. Sustainable development of ecological tourism in a regional tourist destination. *Зелена економіка» – необхідна умова сталого розвитку національної економіки України* : кол. монографія / за заг. ред. О.Л. Гальцової. Херсон : Видавничий дім «Гельветика», 2020. 268 с. С. 67 – 82.